

Eylül Ağlıyordu

— Saliha Kaşıkır · 08 Ocak 2010

Mevsimlerden sonbahar
Aylardan eylül`dü
Ve yağmur yağıyordu istanbul`a
Ne biriktirmişti bulutlar
Doldurmuş yükünü
Boşalttı istanbul`a
Gök griye döndü hüzünlü
Dolupta boşalan üstümüze
Eylül`ün en efkarlı günüydü
Bir hazandı ki anlatılmaz
Yığıldı üstümüze düşen yapraklar
Bugün bulutlar ağladı
İstanbula yağmur yağdı
Mevsimlerden sonbahardı

Seninle yürüyorduk ağaçlar arasında
Eylül yaprakları ayaklarımızın altında
Unutulmuş bir andı yaşadığımız
Islak yapraklar arasından
Geçiyorduk durdun bir an
Eğildin aldın onu yerden
Ufacık kuştı elinde tuttuğun
İslanmıştı eylül yağmurundan
İçindeki çocuğu gördüm bakışlarından
Avucunda ısıttığın kuşun kanadından
Öpüyordun gagasından
Yavru kuş düşmüştü yuvadan
Islak ağaca çıkıp kuşu yerine koydun
İşte o gün beni yüreğimden vurdun

Bugün eylülün en güzel günüydü
Yağmur yağıyordu istanbul`da
Ve ben istanbul`u, seviyordum eylül`ü
Ben yaşamayı seviyordum seninle istanbul`da
Ben yürümeyi seviyordum eylül yağmurlarında

Ben seni seviyordum,ıslanan ağalarıda
Kirpiklerinden ağzının kenarına düşen
yağmur damlalarında sevdim istanbul`u
Salarından omuzuna sızan sularını sevdim yağmurun
Ellerimi ısıtırken üşüyen ellerini sevdim eylül`ün
İmkansız olsada sevdamızı sevdim,yağmurlarda

Kederliydik ağlıyorduk ayrılırken
Ve yapraklar ağlıyordu ve ağalar
Uzakmıyız seninle içiemiyiz,biz birmiydik
Islaktı kara gözlerim,seninkiler yağmurmuydu
Sanki gök ağlıyordu,sanki yer
Ve istanbul ağlıyordu
Mevsimlerden sonbahardı
Ve eylül`dü
Seni son görüşümdü
Şimdi ne zaman yaprak dökse eylül
Yuvadan düşmüş sere görsem
Ben seni hatırlıyorum

İstanbul`a ne zaman yağmur yağsa
BEN AĞLIYORUM,EYLÜL AĞLIYOR